

Sygn. akt V CSK 484/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa M. G.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w Ł.
z udziałem interwenienta ubocznego Z. R.
o zapłatę
oraz w sprawie z powództwa Z. R.
przeciwko M. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej M. G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od M. G. na rzecz Z. R.
kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych)
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżony skargą kasacyjną wyrok wydany został w dniu 24 lutego 2015 r., a zatem wniesiona od niego skarga kasacyjna spełniać powinna wszelkie wymogi wynikające z treści obowiązujących przepisów art. 398⁴ § 1 - 3 k.p.c.

W paragrafie pierwszym art. 398⁴ k.p.c. ustawodawca skatalogował odrębnie w trzech punktach konstrukcyjne elementy każdej skargi kasacyjnej, a więc cechy

istotne (kreatywne) tego tylko szczególnego środka odwoławczego, podkreślając zarazem w ten sposób rangę tychże elementów.

Natomiast obowiązek przedstawienia przez skarżącego m.in. wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia, a wynikający z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wiąże się z instytucją tzw. „przedsądu”, polegającego m.in. na możliwości Sądu Najwyższego odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. Ten możliwy sposób zakończenia postępowania kasacyjnego, a kolidujący niewątpliwie z intencją strony wnoszącej skargę kasacyjną, spowodował zrównanie rangą obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) z obowiązkiem odrębnego przedstawienia przesłanek uzasadniających przyjęcie tej skargi do rozpoznania. Odrębne wyartykułowanie przez ustawodawcę obu kategorii obowiązków dowodzi tego, że nie są one tożsame. W konsekwencji za spełnienie wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie można uznać obszernego powtórzenia przez skarżącego w uzasadnieniu wniosku tożsamych zarzutów uprzednio sformułowanych w ramach podstaw kasacyjnych, z pominięciem wyraźnego i precyzyjnego zaprezentowania wystąpienia przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie może wprost być utożsamiana z zarzutem, że zaskarżony wyrok rażąco narusza prawo, z odwołaniem się jedynie do przytoczonych podstaw skargi i argumentacji uzasadniającej te podstawy.

Uwzględniając więc odrębność obu przedmiotów regulacji w art. 398⁴ § 1 pkt 2 i w § 2 k.p.c. stwierdzić należy, że choć argumentacja skarżącego może się niekiedy w obu tych kwestiach nawet częściowo pokrywać, to jednak orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny wystąpienia przesłanek ściśle kwalifikowanych przez ustawodawcę, a określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., gdyż tylko one mogą być przedmiotem tzw. „przedsądu” i decydują o jego wyniku.

Spełnienie obowiązku określonego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaga więc przedstawienia w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przez precyzyjne odniesienie się do wskazanych

w skardze przesłanek i to wynikających z art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz uzasadnienie twierdzenia, że przesłanki te w sprawie zachodzą. Przedstawienie i adekwatne uzasadnienie wystąpienia tych przesłanek, stanowiąc istotny wymóg skargi kasacyjnej, jest także uprawnieniem strony w tym znaczeniu, że stwarza jej możliwość zaprezentowania argumentacji, która dopiero będzie rozważana przez Sąd Najwyższy przy dokonywaniu wstępnego badania skargi kasacyjnej pod kątem zaistnienia możliwości przyjęcia jej do rozpoznania. Pozostaje to w ścisłym związku z aktualnie obowiązującym modelem, w którym przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej następuje tylko z przyczyn kwalifikowanych przez ustawodawcę, a wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Tymczasem skarżący błędnie utożsamia wystąpienie przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej z odwołaniem się do zarzutów z podstaw kasacyjnych mających świadczyć o wadliwości zaskarżonego wyroku, które nie są wprost przedmiotem badania we wstępnym postępowaniu w ramach tzw. przedsądu.

Sąd Najwyższy nie podziela również stanowiska skarżącego, że wystąpiła przesłanka nieważności postępowania apelacyjnego (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.) w postaci pozbawienia go możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.), w sytuacji, w której zwrot skarżącemu pisma przez Sąd utożsamia on z brakiem możliwości ustosunkowania się do uzupełniającej opinii biegłego przedstawionej na rozprawie, na której skarżący był reprezentowany.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490), stosowanego z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804).